

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข

ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ต้านภัยยาเสพติด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1

ปีการศึกษา 2568

ครูที่ปรึกษา

ครูสุวรรณา พัวพิทยาเลิศ

ครูอพัชชา กรุณาน้ำ

โรงเรียนพหุวิศวะ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

กระทรวงศึกษาธิการ

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยเสพติดและอบายมุข
ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ต้านภัยยาเสพติด

จัดทำโดย
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1
ปีการศึกษา 2568

ครูที่ปรึกษา
ครูสุวรรณา พัวพิทยาเลิศ
ครูอพัชชา กรุณานำ

โรงเรียนพุทธิโสภน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อโครงการ	ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ต้านภัยยาเสพติด
ระดับชั้น	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1
ปีการศึกษา	2568
ครูที่ปรึกษา	ครูสุวรรณา พัวพิทยาเลิศ ครูอพีชชา กรุณานำ

โครงการเรื่อง “ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ต้านภัยยาเสพติด” ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด รวมทั้งตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ตลอดจนสามารถเรียนรู้วิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยงตนเองให้ห่างไกลจากยาเสพติด โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้แก่นักเรียนตั้งแต่วัยประถมศึกษา ในการดำเนินโครงการ นักเรียนได้ร่วมกันศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือ ห้องสมุด และสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งได้รับความรู้จากครูผู้สอนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้ผ่านสื่อนิทาน การ์ตูน วิดีโอ การทำใบงาน การวาดภาพ การจัดทำโปสเตอร์ และการสร้างสื่อรณรงค์เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิต โดยให้นักเรียนฝึกการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงยาเสพติดผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ ตลอดจนกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมการดูแลช่วยเหลือกันภายในห้องเรียน

ผลการดำเนินโครงการพบว่า นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น สามารถอธิบายผลกระทบของยาเสพติดและตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากสารเสพติดได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้นักเรียนยังมีส่วนร่วมในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และกิจกรรมรณรงค์ภายในโรงเรียน ซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ที่ปลอดภัย และส่งเสริมให้ห้องเรียนและโรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดยาเสพติด ดังนั้น โครงการ “ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ต้านภัยยาเสพติด” จึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาให้นักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันยาเสพติด รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ในการร่วมกันดูแลและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและห่างไกลจากยาเสพติดอย่างยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

โครงการเรื่อง “ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ด้านภัยยาเสพติด” สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ความช่วยเหลือ และการสนับสนุนจากบุคคลหลายฝ่าย คณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณ ครูสุวรรณา พัวพิทยาเลิศ และครูอพัชชา กรุณานำ ครูที่ปรึกษาโครงการ ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนให้การดูแล สนับสนุน และให้กำลังใจในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูโรงเรียนพุทธิโศภน ที่ให้การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ดำเนินกิจกรรมโครงการเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด

ท้ายที่สุดนี้ คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า โครงการฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด และเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด เพื่อร่วมกันสร้างสังคมที่ปลอดภัยและห่างไกลจากยาเสพติดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันปัญหายาเสพติดถือเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคมในหลายมิติ ทั้งด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ ความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ซึ่งถือเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต หากเด็กและเยาวชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการป้องกันตนเอง อาจทำให้ตกเป็นเหยื่อของปัญหาเสพติดได้ง่าย แม้ว่าเด็กในระดับประถมศึกษาจะยังไม่ได้เผชิญกับปัญหาเสพติดโดยตรงมากนัก แต่การปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติดตั้งแต่ช่วงวัยต้น ถือเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับเด็กนักเรียน เพื่อให้สามารถตระหนักรู้ถึงอันตรายของยาเสพติด และมีทักษะในการปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จึงได้จัดทำโครงการ “ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ต้านภัยยาเสพติด” ขึ้น เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และปลูกฝังจิตสำนึกในการป้องกันยาเสพติดให้กับนักเรียน ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ในการร่วมกันสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย และเป็นพื้นที่ปลอดยาเสพติดอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงยาเสพติดให้แก่ นักเรียน
3. เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและมีจิตสำนึกในการป้องกันยาเสพติด
4. เพื่อสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวังและช่วยเหลือกันภายในห้องเรียน
5. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความตระหนักและสามารถช่วยดูแลตนเองและผู้อื่นให้ห่างไกลจากยาเสพติด
6. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

เป้าหมาย

เชิงปริมาณ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 39 คน ได้รับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด
2. มีการจัดกิจกรรมรณรงค์หรือกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันยาเสพติดภายในโรงเรียน
3. มีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น ป้ายนิเทศ โปสเตอร์ หรือคำขวัญเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดภายในห้องเรียนและโรงเรียน

เชิงคุณภาพ:

1. นักเรียนสามารถอธิบายประเภทของยาเสพติดและผลกระทบของยาเสพติดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
2. นักเรียนมีทักษะในการปฏิเสธและสามารถหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้
3. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินชีวิตอย่างปลอดภัยและห่างไกลจากยาเสพติด

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

โครงการเรื่อง ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ด้านภัยยาเสพติด เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และปลูกฝังจิตสำนึกในการป้องกันยาเสพติดให้กับนักเรียน ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ในการร่วมกันสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย และเป็นพื้นที่ปลอดยาเสพติดอย่างยั่งยืน โดยผู้จัดทำได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

1.1 ความหมายของยาเสพติด

องค์การอนามัยโลกให้คำนิยามเรื่องยาเสพติดให้โทษไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึงสิ่งที่มีเมื่อเสพแล้วผู้เสพจะเกิดความต้องการทั้งร่างกายและจิตใจในการที่จะได้เสพต่อไป โดยไม่สามารถหยุดเสพได้จำนวนการเสภก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจในภายหลัง ในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือ วัตถุชนิดใดๆ หรือพืช เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการ ใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ เช่น ต้องการเพิ่มขนาดการเสภเรื่อยๆ มีอาการถอนยา เมื่อขาดยา มีความต้องการเสภทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไป จะทรุดโทรมลง รวมถึงสารเคมีที่ใชผลิตยาเสพติดดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มี ยาเสพติดให้โทษผสมอยู่

ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจนอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสภติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวันหรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสภติดจะทำให้เกิดอาการและอาการแสดงต่อผู้เสภดังนี้

1. เกิดอาการคือยา หรือยานยาและเมื่อติดแล้ว ต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยาถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสภทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อตนเองครอบครัวผู้อื่น ตลอดจนสังคม และ

ประเทศชาติ (ความหมายยาเสพติด. 2553 : ออนไลน์)

1.2 ประเภทของสารเสภติด

สารหรือยาบางชนิดเมวาร่างกายจะได้รับบ่อยๆ หรือติดต่อกันเป็นเวลานานๆ แต่ก็ไม่ได้เกิด การเสภติด ซึ่งต่างจากสารหรือยาที่มีคุณสมบัติเสภติดได้เพราะยาเสภติดทั้งหลายเป็นพวกที่เมื่อ เข้าไปในร่างกายแล้วจะทำให้มีความรู้สึกสบายกระปรี้กระเปร่า เคลิบเคลิ้ม เป็นสุข ฯลฯ อันเป็น ผลใหญ่ใจดีใจและอยากใช้อีกตั้งนั้น สารหรือยาทั้งหลายที่เป็นยาเสภติดจึงเป็นพวกสามารถออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของสารเสภติดได้ดังนี้

1.2.1 แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ปัจจุบันยาเสพติดมีมากมายหลายร้อยชนิด ซึ่งในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 โดยประกาศของกระทรวงสาธารณสุขได้ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษไว้ 151 ชนิดและแบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดีแอมเฟตามีนและอนุพันธ์ ทั้งสิ้น 15 ชนิดเป็นต้น ตัวที่สำคัญ คือเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) เมทิลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน หรือ MDMA (ยาอี) และเมทาลีนไดออกซีแอมเฟตามีน หรือ MDA (ยาเลิฟ) เนื่องจากกำลังแพร่ 11 ระบาดอย่างรุนแรงในปัจจุบัน มีบทลงโทษสูงสุดสำหรับผู้เสพ ผู้จำหน่าย ครอบครอง นำเข้า ส่งออกยาเสพติดประเภทนี้ไม่ได้ใช้ประโยชน์ทางการแพทย์แต่อย่างใด

2. ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 2 เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน โคเคนและไบโคคา เป็นต้น ยาเสพติด ให้โทษประเภทนี้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ได้โดยจะใช้ได้เฉพาะบางกรณีเท่านั้น

3. ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 3 เป็นยาสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นตามทะเบียนตำรับยาและมี ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 2 ผสมอยู่และได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุขแล้ว มีจำหน่าย ตามร้านขายยา ได้แก่ ยาแก้ท้องเสีย (ยาแก้อืดที่มีตัวยาโคดีอีอื่นผสมอยู่) ยาฉีตระงับปวดต่างๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

4. ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 4 คือ สารเคมีที่นำมาใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภท 1 และ 2 เช่น น้ำยาเคมีอะเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อะเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride) ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟีนเป็นเฮโรอีน สารเออร์โกเมทรินหรือคลอซูโดอีเฟดรีน ซึ่ง สามารถผลิตยาบ้าได้ยาเสพติดให้โทษประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดรักษาโรค ต่างๆ แต่อย่างใด

5. ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 ได้แก่ ทุกส่วนของพืชกัญชาซึ่งให้สาร Tetra Hydro Cannabinal (THC) ทุกส่วนของพืชกระท่อม ซึ่งให้สาร Alkaloid ของ Mitragynine

1.3 สาเหตุการกระทำผิดของวัยรุ่น

จากรายงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ปรากฏว่า จำนวนการกระทำความผิด ของเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ความผิดที่กระทำมีตั้งแต่ลักทรัพย์ขโมย ยาเสพติด มีอาวุธและวัตถุระเบิดไปจนถึง การทำร้ายร่างกาย สาเหตุที่เด็กกระทำผิดนั้นเท่าที่ใดมีการวิจัยไว้พบว่า

1. สาเหตุจากสภาพครอบครัว อาจเกิดจากเด็กไม่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างอบอุ่น สภาพบ้านแตก ฯลฯ

2. สาเหตุทางเศรษฐกิจคือความยากจน เช่น พ่อแม่มีอาชีพทำนา เผอิญหน้าแล้งลูกเข้า กรุงเทพมหานคร อดอยากต้องเลี้ยงชีพด้วยการเป็นโจร หรือเกิดจากการลอกเลียนแบบผู้อื่น เช่น อดอยาก แต่งตัว โก๋หูลู่ เป็นต้น

3. สาเหตุที่เกิดจากการคบเพื่อน คดีที่เกิดจากสาเหตุนี้คือคดียาเสพติด

4. สาเหตุจากความบกพร่องทางจิต เด็กมีแนวโน้มก้าวร้าวหรือเพราะการบ่มนิสัยทาง ครอบครัว

5. สาเหตุทางกามารมณ์สิ่งยั่วยุดต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วไปในสังคม นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมรอบด้าน การโฆษณา หนังสือพิมพ์หนังสืออานเลน ภาพยนตร์ วิทยุโทรทัศน์ก็เป็นสาเหตุหนึ่งได้เช่นกัน

1.4 โทษของการติดยาเสพติดหรือสารเสพติด

1.7.1 โทษต่อผู้เสพเอง

ผู้ติดยาเสพติดผู้นั้นก็จะได้รับพิษภัยของยาเสพติดหรือสารเสพติดนั้นๆ ที่ทำลายผู้ติดยาเสพติดทั้งทางร่างกายและจิตใจดังนี้

1.7.1.1 ทำให้สุขภาพทรุดโทรม มีโรคแทรกซ้อนต่างๆ เกิดขึ้นเช่น ตับแข็ง วัณโรคโรคผิวหนัง

1.7.1.2 เสียเศรษฐกิจของตน โดยจะต้องเสียเงินเพื่อหาซื้อยาเสพติดมาเสพให้ ได้

1.7.1.3 เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ เฉื่อยชา เกียจคร้าน ในบางรายทำงานไม่ได้

1.7.1.4 บุคลิกภาพไม่ดีมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ดีและอาจ ประสบอุบัติเหตุได้ง่าย

1.7.1.5 มีโทษตามกฎหมาย

1.7.2 โทษต่อครอบครัว

1.7.2.1 ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและญาติพี่น้องหมดไป ครอบครัวหมด ความสุข และเป็นภาระต่อบุคคลในครอบครัว

1.7.2.2 ทำความเดือดร้อนให้ครอบครัวและเสียเศรษฐกิจของครอบครัว

1.7.3 โทษต่อสังคม

1.7.3.1 เป็นที่รังเกียจของสังคมหรือชุมชน ไม่มีใครอยากคบหาสมาคมด้วย เข้า สังคมไม่ได้

1.7.3.2 เป็นอาชญากร เพราะผู้ที่ติดยาเสพติดจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำ ให้ได้ยามาเสพ เมื่อไม่มีเงินจะซื้อแรกๆ อาจจะขอยืมจากเพื่อนๆ แต่ต่อ ๆ มาเมื่อเพื่อนฝูงไม่ใหยืม ในที่สุดก็ต้องหันมาประกอบอาชีพลักขโมยของใช้ภายในบ้านไปขาย เพื่อเอาเงินมาซื้อ ยาเสพติด นาน ๆ เขาก็จะนำไปสู่การลักขโมยของผู้อื่นไปขาย หรือวิ่งราวชาวบ้านในที่สุดอาจถึงขั้น จี้ชิงทรัพย์ซึ่งเราสามารถพบได้บ่อยในภาพข่าวอาชญากรรมในสื่อต่าง ๆ

1.7.4 โทษต่อประเทศชาติ

1.7.4.1 ทำลายเศรษฐกิจของชาติเพราะผู้ที่ติดยาเสพติดคนหนึ่งจะต้องเสีย ค่าใช้จ่ายประมาณ 50 บาทต่อวัน ถ้าหากมีผู้ที่ติดยาเสพติดจำนวน 5 แสนคน จะต้องสูญเสียเงินและ งบประมาณประมาณ 25 ล้านบาทต่อวัน หรือ 750 ล้านบาทต่อเดือน หรือประมาณ 9 พันล้านบาท ต่อปีซึ่งเงินจำนวนมากนี้สามารถที่จะนำไปใช้พัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย แต่ กลับต้องมาสูญเสียไปอย่างน่าเสียดาย

1.7.4.2 ทำลายความมั่นคงของประเทศผู้ที่ติดยาเสพติดจะมีสุขภาพทรุดโทรม ทั้งร่างกายและจิตใจตามฤทธิ์ของยา และมีความคิดคำนึงเพียงแค่ว่าจะต้องมียาเสพติดเสพให้ได้เมื่อ เวลายุ่งยากยา ฉะนั้นถ้าประเทศใดมีเยาวชนซึ่งจะเป็นพลังของชาติในอนาคตและมีปริมาณการติดยาเสพติดมากก็ถือว่า เป็นบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศชาติมากขึ้น ซึ่งจะต้องระมัดระวังผู้ที่ ไม่หวังดีต่อชาติจะไชยาเสพติดเป็นเครื่องมือทำลายความมั่นคงของประเทศ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

โครงการเรื่อง ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ต้านภัยยาเสพติด จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้รู้ภัยและอันตรายของยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

4.1 การให้ความรู้ – จัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับยาเสพติดผ่านนิทาน การ์ตูน สื่อวิดีโอ และการบรรยายจากคุณครู ครูให้ความรู้เรื่องประเภทและโทษของยาเสพติดผ่านนิทาน การ์ตูน และวิดีโอสื่อการเรียนรู้ หรืออาจเชิญเจ้าหน้าที่หรือวิทยากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาบรรยายให้ความรู้

4.2 กิจกรรมเสริมสร้างทักษะ ฝึกการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงยาเสพติดผ่านบทบาทสมมติในการปฏิเสธยาเสพติดเมื่อถูกชักชวน เล่นเกมและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับสถานการณ์เสี่ยง

4.3 สร้างสื่อรณรงค์ นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อรณรงค์ เช่น การวาดภาพ การทำโปสเตอร์ การคิดคำขวัญ และการจัดทำการ์ตูนรณรงค์เกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด เพื่อนำไปจัดแสดงในรูปแบบป้ายนิเทศภายในห้องเรียนหรือบริเวณโรงเรียน รวมถึงการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้แก่เพื่อนนักเรียน

4.4 กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งเสริมให้นักเรียนมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันสอดส่องดูแลและเตือนกันให้ห่างไกลจากพฤติกรรมเสี่ยง โดยเน้นการสร้างบรรยากาศของการช่วยเหลือเกื้อกูลและความสามัคคีภายในห้องเรียน

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน

1. นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น
2. นักเรียนสามารถปฏิเสธและหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้อย่างเหมาะสม
3. ห้องเรียนและโรงเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และส่งเสริมการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
4. ครูและผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการร่วมกันให้ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับนักเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการดำเนินโครงการ

โครงการ “ห้องเรียนสดใส ร่วมใจ ต้านภัยยาเสพติด” เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด รวมถึงมีทักษะในการปฏิเสธ และหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงที่อาจนำไปสู่การเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

นอกจากนี้ โครงการยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการรณรงค์สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดภายในห้องเรียน โรงเรียน ครอบครัว และชุมชน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน ในการดูแลและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและห่างไกลจากยาเสพติดอย่างยั่งยืน

บอร์ดคณะกรรมการห้องเรียนสีขาว

ป้ายนิเทศ ให้ความรู้เรื่องยาเสพติด, แสดงผลงานนักเรียน

ภาพกิจกรรม

ครูให้ความรู้เรื่องยาเสพติดกับนักเรียนผ่านสื่อต่าง ๆ

ภาพกิจกรรม

การสืบค้นหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากห้องสมุด

ภาพกิจกรรม
การทบทวนความรู้เรื่องยาเสพติดภายในชั้นเรียน

ภาพกิจกรรม การจัดทำป้ายณรงค์ยาเสพติด

ภาพกิจกรรม

การเดินทางรณรงค์ด้านภัยยาเสพติดกับทางโรงเรียน

โรงเรียนพุทธโสภณ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ